

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון מיוחד מס' 884 מיום 27 באפריל, 1939.

פקודת העליה (תקון) (מס' 2),

מס' 18 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת העליה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה (תקון) (מס' 2), 1939, וקוראין אותה כאחת השם הקצר. עם פקודת העליה הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת ההגדרה דלקמן שתבוא תקון סעיף 2 מן הפקודה העיקרית. לאחר הגדרת המונח „תלוי” המופיעה באותו סעיף:—

„הקצין המפקד” פירושו רב החובל או הקצין הממונה על כל ספינה או סירה בשירות הוד מלכותו או בשירותה של ממשלת פלשתינה (א"י);

3. סעיף-קטן (3) מסעיף 12 מן הפקודה העיקרית כפי שהוחק בפקודת העליה (תקון), 1937, יתוקן כדלקמן:—

(א) ע"י החלפת המלים „לא יותר ממאתים פונט” המופיעות בשורה ד-מאותו סעיף-קטן במלים „לא יותר מאלף פונט” והמלים „לא יותר משנה אחת” המופיעות באותה שורה במלים „לא יותר משנתים”;

(ב) ע"י החלפת המלים „מאתים וחמשים טון משקל משא רשום” במלים „אלף טון משקל משא רשום”, בכל מקום שאותן מלים מופיעות באותו סעיף-קטן;

(ג) ע"י החלפת המלים „לקנס של לא יותר מאלף פונט” המופיעות בפסקת-משנה האחרונה של פסקא (ב). מאותו סעיף-קטן במלים „מאסר של לא יותר מחמש שנים או לקנס של לא יותר מעשרת אלפים פונט”.

4. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיפים החדשים דלקמן שיסומנו כסעיפים 12 א, 12 ב ו-12ג, ויבואו לאחר סעיף 12:—

הוספת סעיפים
חדשים לפקודה
העיקרית.

12 א—(1) כל קצין מפקד שאניתו או סירתו הניפה והיא נושאת את הסמל-הימי או דגל-האניה המתאים רשאי לדרוף אחרי כל אניה בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) אשר, כפי שהוא מאמין, נושאת עמה אנשים המתעתדים להיות עולים ואשר אינה נעצרת לאחר שניתן לה אות או שנדרשה לעשות זאת ולאחר שירה יריה לאות, רשאי הוא לירות אליה או לתוכה כדי להכריחה להעצר.

„הוראות מיוחדות
בענין ספינות
נושאות נוסעים
בתוך מימי החוף.

(2) הקצין המפקד או כל פקיד עליה רשאי לדרוש מאת רב החובל של כל אניה שבתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י), אשר, כפי שהוא מאמין, היא נושאת עמה אנשים המתעתדים להיות עולים, להפליג, ורשאי הוא, מבלי לדרוש מאותו רב חובל לעשות זאת, או אם לאחר שדרש זאת מאתו — לא הפליגה האניה, לעלות אליה ולאחר שהוא נוכח כי האניה מסיעה אנשים המתעתדים להיות עולים, רשאי הוא לדרוש מאת רב החובל להמציא לו את הפרטים המפורטים בפסקא 16 מן התוספת לפקודה זו, ואם לא מסר רב החובל את הפרטים הללו או אם הפרטים שנמסרו כך מגלים כי יותר מחמשה מנוסעי האניה אין ברשותם פספורטים בני תוקף או מסמכים אחרים שהחזקתם היא הכרחית לצורך כניסה לפלשתינה (א"י) עפ"י פקודה זו, רשאי הוא להביא את האניה ההיא אל החוף לשם המטרות המפורטות בפסקאות א ר"ב מסעיף 12 ב ולשם כך הרשות בידו להשתמש בכוח, ככל אשר יהא, לדעתו, צורך בכך.

(3) הוראות הסעיף הזה לא תפגענה בסמכויות הנוספות המפורטות בסעיף 12 ב.

12 ב. מקום שיש לקצין המפקד או לפקיד עליה טעם להאמין כי בעליה של כל ספינה שבתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) או רב החובל שלה או סוכנה אשם בעברה עפ"י סעיף 12 (3), הרי —

מעצר ספינות
שחושדין בהן כי
הן נותנות מקלט
לעולים בלתי
חוקיים ומעצרים של
אנשים החשודים
בעולים בלתי
חוקיים.

(א) רשאי הוא לדרוש כי אותה אניה תעצר ואם יש צורך בכך — תובא אל החוף עד לעריכת חקירות נוספות בענין זה או עד שיעמידו לדין את בעל האניה או רב חובלה או סוכנה בשל אותה עברה ;

(ב) מותר לדרוש מאת רב החובל של אותה אניה להעלות לאניה את הקצין המפקד או כל פקיד עליה, ומאז ואילך תהא לו לקצין המפקד או לפקיד העליה הסמכות לנהל חקירות ולדרוש פרטים ככל אשר יישר בעיניו ובלי לפגוע בכללותה של סמכות כזאת, רשאי

הוא לדרוש מאת רב החובל למסור לו את הפרטים המפורטים בפסקא 16 מן התוספת לפקודה זו;

(ג) כל מי שנמצא באניה כזאת ואשר הקצין המפקד או אותו פקיד העליה חושד בו כי יש בדעתו או כי היה בדעתו להיכנס לפלשתינה (א"י) בניגוד לסעיף 5, מותר לעצור אותו עד לעריכת חקירה נוספת בענין או עד שיעמידוהו לדין על עברה עפ"י סעיף 12 (2) בתוקף הוראות סעיף 12 ג;

(ד) הקצין המפקד או אותו פקיד עליה רשאי להשתמש או לצוות כי ישתמשו בכוח ככל אשר יהא, לדעתו, צורך בכך, כדי להבטיח, כי ימלאו אחרי פסקא א, ב או ג, מסעיף זה.

12 ג. כל אדם שנמצא באניה אשר בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) ואשר, לדעת בית המשפט נמצא באותה אניה בכונה להכנס לארץ מתוך הפרת סעיף 5, רואין אותו כאשם בעברה עפ"י סעיף 12 (2)."

נוסע שיט בדעתו
לעלות לארץ
באופן בלתי חוקי.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

27 באפריל, 1989.